

Project GRENSMAAS

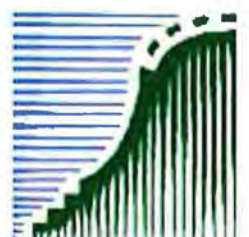
Cluster Borgharen - Itteren

Beeld tijdelijke situatie

Wet verontreiniging oppervlaktewateren

Datum

31 oktober 2006

Nummer

DLB 2006/12804

Onderwerp

Rivier de Maas; Wet verontreiniging oppervlaktewateren; beschikking voor het uitvoeren van het cluster Borgharen-Iitteren van het plan Grensmaas in de gemeenten Maastricht en Meerssen.

Inhoudsopgave.

1. AANHEF.....	2
2. BEGRIPSBEPALING.....	2
3. OVERWEGINGEN	3
3.1. Algemeen	3
3.2. Beleidskader.....	4
3.2.1. Waterkwaliteitsbeleid.....	4
3.2.2. De waterkwaliteitsdoelstelling van de Maas	5
3.2.3. Actief bodembeheer Maas.....	5
3.2.4. Beleidsstandpunt verwijdering baggerspecie.....	6
3.2.5. Immissietoets	8
3.3. Overwegingen met betrekking tot de Wvo-vergunningplichtige activiteiten	9
3.3.1. Overwegingen met betrekking tot de dekgrondbergingen.....	9
3.3.1.1. Afweging ABM	9
3.3.1.2. Afweging Bvb.....	11
3.3.1.3. Afweging immissietoets	12
3.3.1.4. Verspreiding van verontreiniging (visueel) tijdens storten	13
3.3.1.5. Monitoring.....	14
3.3.2. Overwegingen met betrekking tot de tijdelijke depots	15
3.3.2.1. Dekgrond	15
3.3.2.2. Hoogwater	16
3.3.3. Overwegingen met betrekking tot het lozen van restwater.....	16
3.3.4. Overwegingen met betrekking tot de overige voorschriften	17
3.3.4.1. Kwaliteitsplan	17
3.3.4.2. Logboek grondstromen	17
3.3.4.3. Melding aanvang en beëindiging werkzaamheden	17
3.3.4.4. Aanwijzen contactpersoon.	17
3.3.5. Overwegingen met betrekking tot de overige activiteiten.	17
3.3.6. Overwegingen met betrekking tot het Milieueffectrapport ten behoeve van de dekgrondbergingen.....	18
4. PROCEDURE.....	18
4.1. Algemeen	18
4.2. Coördinatie met de Wet milieubeheer.....	18
4.3. Coördinatie hoofdstuk 14 Wet milieubeheer.....	18
4.4. Zienswijzen.	19
5. SLOTOVERWEGING	25
6. BESLUIT.....	25
7. VOORSCHRIFTEN	26
8. ONDERTEKENING	29
9. MEDEDELINGEN	30
10. BIJLAGEN	31

DE MINISTER VAN VERKEER EN WATERSTAAT

1. AANHEF

Op 1 februari 2006 heeft de hoofdingenieur-directeur van de dienst Limburg van Rijkswaterstaat een aanvraag ontvangen om een vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo), ingediend door het Consortium Grensmaas BV gevestigd aan de Sint Antoniusstraat 10 te Panheel.

De aanvraag heeft betrekking op een vergunning op grond van artikel 1, eerste en derde lid, Wvo, voor het verrichten van lozingen in het kader van de uitvoering van het cluster Borgharen-Itteren van het plan Grensmaas in de gemeente Maastricht. De aanvraag is in behandeling genomen onder nummer DLB2006/1177.

Bij brief van 17 maart 2006, ontvangen op 21 maart 2006 en geregistreerd onder nummer DLB2006/2892, is de aanvraag verduidelijkt.

Bij brief van 18 september 2006, ontvangen op 20 september 2006 en geregistreerd onder nummer DLB2006/11328, is de aanvraag aangevuld.

2. BEGRIPSBEPALING

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. 'de waterkwaliteitsbeheerder': de hoofdingenieur-directeur van de dienst Limburg van Rijkswaterstaat (adres: Avenue Ceramique 125 te Maastricht, postadres: postbus 25 te 6200 MA Maastricht);
- b. 'RIZA': Rijksinstituut voor Integraal Zoetwaterbeheer en Afvalwaterbehandeling te Lelystad;
- c. 'Beleidsnotitie actief bodembeheer Maas (ABM)': beleid inzake het omgaan met diffuus verontreinigde weerdgrond in het riviersysteem, opgesteld door de provincies Limburg, Noord-Brabant en Gelderland en door het Ministerie van Verkeer en Waterstaat, Directoraat Generaal Rijkswaterstaat, Directie Limburg. Vastgesteld door de Minister van Verkeer en Waterstaat op 14 mei 2003;
- d. 'Vierde Nota Waterhuishouding (NW4)': Regeringsbeslissing van december 1998 welke de hoofdlijnen omvat van het ten aanzien van de landelijke waterhuishouding te voeren beleid voor de periode 1998 - 2006;
- e. 'herverontreinigingsniveau (HVN)': kwaliteit van het sediment dat bij overstroming door de rivier zelf in de weerden wordt afgezet;
- f. 'bodemgebruikswaarde (BGW)': risiconiveau (van stofconcentratie) dat per gebruiksfunctie is vastgesteld en waarvoor geldt dat daaronder geen onaanvaardbare risico's voor de desbetreffende functie worden verwacht;
- g. 'Beleidsstandpunt verwijdering baggerspecie (Bvb)': beleid inzake de verwijdering van baggerspecie voor de korte en middellange termijn en richtlijnen voor nieuwe baggerspeciestortplaatsen ter bescherming van bodem en grondwater van de Ministers van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu en Verkeer en Waterstaat van 13 oktober 1993;

- h. 'leeflaag': bovenste laag van de bodem die in contact staat met de omgeving. De leeflaag voorkomt contact met de verontreiniging. De dikte en de milieuhygiënische kwaliteit van de leeflaag worden afgestemd op de bodemgebruiksvorm;
- i. 'weerdgrond': alle niet-vermarktbaar grond die vrijkomt bij inrichtingsmaatregelen in het zomer- en winterbed van de Maas;
- j. 'klasse-indeling waterbodem': het toetsingskader voor de beoordeling van waterbodemverontreiniging is vastgelegd in de Vierde Nota Waterhuishouding. De volgende klasse-indeling wordt gehanteerd:
 - klasse 0: gehalten kleiner dan streefwaarde
 - klasse 1: gehalten kleiner dan grenswaarde
 - klasse 2: gehalten kleiner dan toetsingswaarde
 - klasse 3: gehalten kleiner dan interventiewaarde
 - klasse 4: gehalten groter dan interventiewaarde;
- k. 'locatie': onderdeel van het plan Grensmaas;
- l. 'cluster': meerdere locaties van het plan Grensmaas tezamen die in het kader van de uitvoering een eenheid vormen. In het plan Grensmaas worden vijf clusters onderscheiden, waarvan cluster Borgharen-Itteren als cluster 2 wordt beschreven.

3. OVERWEGINGEN

NB: In dit document en onderliggende rapportages worden de volgende begrippen voor een baggerspecieberging gebruikt: dekgrondberging, kleiberging, berging voor niet vermarktbaar grond en baggerspeciedepot.

3.1. Algemeen

Het cluster Borgharen-Itteren vormt een onderdeel van het Grensmaasproject en aangezien de uitvoering van dit cluster niet los kan worden gezien van het totale project hebben de bevoegde instanties, waaronder ik, dit project in haar totaliteit en integraal beoordeeld. Zie hiervoor het 'algemeen deel', behorend bij deze vergunning.

Het cluster Borgharen-Itteren bestaat uit twee locaties:

- De locatie Borgharen ligt tussen kilometer 15,9 en 19,6 op de rechteroever van de Maas. Ter plaatse vindt een verlaging van het winterbed (stroomgeulverbreding en weerdverlaging) plaats, er wordt een dekgrondberging aangelegd ten noorden van de kern Borgharen en in een deel vindt natuurontwikkeling (onvergraven natuur) plaats. In de dekgrondberging wordt gebiedseigen weerdgrond, en de daarin aanwezige stoorlagen, afkomstig van de locatie Borgharen gestort.
- De locatie Itteren ligt tussen kilometer 19,9 en 22,7 op de rechteroever van de Maas. Ter plaatse vindt een verlaging van het winterbed (stroomgeulverbreding en weerdverlaging) plaats, er wordt een dekgrondberging aangelegd ten noorden van de kern Itteren en in een deel vindt natuurontwikkeling (onvergraven natuur) plaats. Tijdens de uitvoering van dit cluster zal de dekgrondberging Itteren de functie van verwerkingsbekken hebben, met een open verbinding met het Julianakanaal. Hiertoe worden om de dekgrondberging ringdijken aangelegd en wordt het waterpeil opgezet. In het verwerkingsbekken wordt het toutvenant van beide locaties van dit cluster veredeld. In de dekgrondberging worden gebiedseigen weerdgrond, en de daarin aanwezige stoorlagen, van de locatie

Itteren gestort, alsmede de bij de veredeling van het toutvenant van de locaties Borgharen en Itteren vrijkomende restspecie en het waswater.

Het cluster Borgharen-Itteren ligt in het Wvo-beheersgebied van de Maas, zijnde een gebied dat regelmatig overstroomt, dat is aangegeven op werkkaarten (nummer DLB2004/1370 van 13 februari 2004), dus ben ik in deze bevoegd deze aanvraag te beoordelen.

3.2. Beleidskader

3.2.1. Waterkwaliteitsbeleid

Het landelijk te voeren waterkwaliteitsbeleid staat aangegeven in NW4; deze nota is geschreven voor de periode 1998-2006. De hoofdlijnen zoals verwoord in het Indicatief meerjarenprogramma water 1985-1989 zijn in deze nota overgenomen. De beleidsuitgangspunten ten aanzien van lozingen zijn gebaseerd op vermindering van de verontreiniging en op het stand-still-beginsel.

Het uitgangspunt vermindering van de verontreiniging houdt in dat de verontreiniging, ongeacht de stofsoort die wordt geloosd, zoveel mogelijk wordt beperkt. Dit betekent dat proceskeuze en interne bedrijfsvoering hierop zoveel mogelijk moeten worden afgestemd. Indien een wezenlijke saneringsinspanning (bv. het bouwen van een zuiveringsinstallatie) noodzakelijk is, wordt afhankelijk van de stofsoort de emissie-aanpak ofwel de waterkwaliteitsaanpak gevolgd.

De emissie-aanpak houdt in dat onafhankelijk van de te bereiken waterkwaliteitsdoelstelling een inspanning moet worden geleverd om verontreiniging te voorkomen. Voor zwarte-lijst-stoffen bestaat dit uit toepassing van de best bestaande technieken (BBT). Voor de overige stoffen, stoffen die qua eigenschappen relatief schadelijk zijn, is een saneringsinspanning vereist door toepassing van de best uitvoerbare technieken (BUT). Op grond van de geldende waterkwaliteitsdoelstellingen kunnen naast de toepassing van BUT/BBT eventueel verdergaande maatregelen worden geëist.

Ingevolge artikel 7, lid 5, Wvo, juncto artikel 8.11, lid 3, Wm, worden in het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu aan een vergunning de voorschriften verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk – bij voorkeur bij de bron – te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken, als bedoeld in de Europese richtlijn EU 96/61/EG inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging, worden toegepast. BBT en BUT, als opgenomen in het Nederlandse waterkwaliteitsbeleid, voldoen minimaal aan deze best beschikbare technieken, waarmee zowel BBT/BUT als best beschikbare technieken overeen komen met het begrip stand-der-techniek en daarmee invulling geven aan het begrip ALARA (As Low As Reasonably Achievable).

De waterkwaliteitsaanpak wordt gevolgd voor relatief onschadelijke verontreinigingen. Dit zijn van nature in het oppervlaktewater voorkomende stoffen met een geringe mate van toxiciteit (bv. chloride en sulfaat). De mate waarin maatregelen ter beperking van de lozingen van deze stoffen moeten worden genomen, is primair afhankelijk van de waterkwaliteitsdoelstellingen.

Het stand-still-beginsel voor zwarte-lijst-stoffen houdt in dat emissies van deze stoffen, gerekend over een bepaald beheersgebied, niet mogen toenemen. Voor de overige stoffen geldt dat de waterkwaliteit niet significant mag verslechteren, hetgeen inhoudt dat de waterkwaliteitsdoelstellingen in beginsel niet mogen worden opgevuld.

De zorg voor de kwaliteit van het oppervlaktewater strekt zich tevens uit tot de zorg voor de kwaliteit van de waterbodem dan wel het bodemsediment. Voorkomen van verspreiding van stoffen uit de (water)bodem en verbetering van de kwaliteit van de waterbodem vindt primair plaats door toepassing van het uitgangspunt "vermindering van de verontreiniging".

3.2.2. De waterkwaliteitsdoelstelling van de Maas

Voor alle oppervlaktewateren geldt als waterkwaliteitsdoelstelling het realiseren binnen de planperiode van NW4 (1998-2006) van een minimumkwaliteitsniveau, uitgedrukt als het Maximaal Toelaatbaar Risiconiveau (MTR) voor een reeks van stoffen. Het bereiken van de streefwaarde is als lange-termijn-doelstelling richtinggevend. In het "Beheerplan voor de Rijkswateren 2005-2008" zijn aan de verschillende watersystemen functies toegekend, met aanvullende functiegerichte waterkwaliteitsdoelstellingen. Voor de Maas is vastgelegd dat de waterkwaliteit voldoet aan de doelstelling water voor zalmachtigen of karperachtigen, dat de waterkwaliteit lokaal voldoet aan de doelstelling voor zwemwater en dat de Maas voldoende water van voldoende kwaliteit levert voor de drinkwatervoorziening. In deze vergunning wordt getoetst of de activiteiten te verrichten in het kader van het cluster Borgharen-Itteren van het plan Grensmaas de functies van de Maas nadelig beïnvloeden.

3.2.3. Actief bodembeheer Maas

Aanvullend op de kaders van NW4 is het beleidskader "Actief bodembeheer Maas" ontwikkeld. ABM voorziet in een integraal (regionaal) (water)bodembeheerbeleid. De hoofdlijnen van dit beleid zijn de saneringsdoelstelling voor de Maas, de verwerkingsopties voor de toepassing van vrijkomende weerdgrond bij de uitvoering van inrichtingsmaatregelen en de afwegingsmethode voor de keuze tussen de verschillende verwerkingsopties.

De samenhang tussen deze hoofdlijnen is als volgt. Bij de ontwikkeling van plannen voor herinrichtingsprojecten dient het gedachtegoed van ABM toegepast te worden. Hierbij is ABM volgend op de herinrichtingsprojecten (blz. 60, ABM). Dat wil zeggen dat bij de toepassing van ABM uitsluitend gekeken wordt naar de oplossingen die binnen de doelstellingen van het herinrichtingsproject passen. Op basis van de afwegingsmethode voor de keuze tussen de verschillende verwerkingsopties worden

de milieu-effecten en kosten van verschillende verwerkingsopties inzichtelijk, op grond waarvan een keuze gemaakt kan worden tussen de verschillende verwerkingsopties:

- a. bodem blijft bodem;
- b. bodem wordt bouwstof;
- c. hergebruik na bewerking;
- d. storten in plassen/kleischermen/depots;
- e. storten in (baggerspecie)stortplaatsen.

Bij alle verwerkingsopties dient voldaan te worden aan de saneringsdoelstelling voor de Maas, zijnde HVN voor de gebieden die regelmatig overstromen en BGW voor de overige gebieden.

In dit geval is, conform de bovenbeschreven werkwijze, de keuze tussen de verschillende verwerkingsopties al gemaakt. In het POL/MER Grensmaas is ervoor gekozen de bij het cluster Borgharen-Itteren vrijkomende niet-vermarktbaar grond te bergen in een dekgrondberging.

In deze beschikking dient vervolgens getoetst te worden of voldaan wordt aan de eisen die gelden ten aanzien van de verwerkingsoptie "storten in plassen/kleischermen/depots" uit ABM, te weten:

1. er mag alleen weerdgrond uit het Wvo-beheersgebied van de Maas en het Julianakanaal (voor zover deel uitmakend van het geval de Maas) worden geborgen;
2. de weerdgrond is niet verontreinigd door een puntbron;
3. nazorgplicht op basis van de Wm;
4. de omvang moet minimaal 100.000 m³ bedragen (in verband met beheer en nazorg);
5. op het depot moet ter afdekking een leeflaag worden aangebracht die voldoet aan de eisen zoals beschreven onder "bodem blijft bodem";
6. de leeflaag is voldoende erosiebestendig.

De eisen met betrekking tot de leeflaag (punt 5), onder de verwerkingsoptie "bodem blijft bodem", houden het volgende in:

- a. de weerdgrond die wordt toegepast is afkomstig uit het Wvo-beheersgebied van de Maas dan wel het Julianakanaal (voor zover deel uitmakend van het geval de Maas);
- b. de weerdgrond is onbewerkt en is vrijgekomen binnen hetzelfde project als waar deze wordt toegepast;
- c. de weerdgrond is niet verontreinigd door een puntbron;
- d. de bodemopbouw na toepassing van de weerdgrond is zowel wat betreft volgorde als wat betreft dikte van de bodemlagen vergelijkbaar met de bodemopbouw ter plaatse;
- e. de kwaliteit van de leeflaag moet voldoen aan de saneringsdoelstelling;
- f. als de weerdgrond is aangebracht op weerdgrond die een slechtere kwaliteit heeft dan de saneringsdoelstelling, dan moet de leeflaag voldoende erosiebestendig zijn.

3.2.4. Beleidsstandpunt verwijdering baggerspecie

Naast het bovenstaande zijn voor de verwerkingsoptie "storten in plassen/kleischermen/depots" van kracht de "Richtlijnen voor baggerspeciéstortplaatsen" uit het Bvb.

- Minimaliseren emissie

Deze richtlijnen gaan ervan uit dat emissies uit baggerspeciéstortplaatsen conform ALARA op de best mogelijke wijze dienen te worden tegengegaan.

Ten aanzien van het isolatie-aspect van de IBC-criteria is daarbij de volgende stapsgewijze benadering van toepassing:

1. Toetsing van de kwaliteit van het uittredend poriewater aan de streefwaarden grondwater. Voor die stoffen waarbij geen overschrijding optreedt kan een nadere beschouwing achterwege blijven. Wanneer voor geen enkele verontreinigende stof overschrijding van de streefwaarden grondwater plaatsvindt zijn geen verdere isolatievoorzieningen vereist. Voor stoffen waarbij de streefwaarden worden overschreden dient stap 2 te worden uitgevoerd.
2. Toetsing van de emissie uit de baggerspeciéstortplaats aan de toelaatbare flux. Zonodig dienen verschillende varianten en/of locaties in beschouwing te worden genomen. Indien het niet mogelijk is om ook met isolatie aan de fluxbeperking te voldoen volgt stap 3.
3. Met gebruikmaking van ALARA dient de emissie zo goed mogelijk te worden gereduceerd, zowel in de consolidatiefase als daarna.
 - Ontwerpeis voor het tegengaan van advectief transport na de consolidatiefase: reductie tot 2 mm advectief transport per jaar.
 - Diffuus transport, zo mogelijk, beperken.

Ten aanzien van de beheersing geldt het volgende.

- Isolerende voorzieningen moeten in goede staat worden gehouden en zonodig vervangen. Indien dit niet mogelijk is moeten vervangende maatregelen worden getroffen.
- Het moet mogelijk zijn maatregelen te treffen als door onvoorziene omstandigheden grotere verspreiding van verontreiniging buiten de stortplaats is opgetreden dan vooraf was voorzien.

De baggerspecie dient terugneembaar te zijn.

Ten aanzien van de controle geldt het volgende.

- De isolerende voorzieningen die worden aangebracht en isolerende maatregelen dienen zowel tijdens de aanleg als op lange termijn te worden gecontroleerd op deugdelijkheid en goede werking.
- De wijze van aanleg van isolerende voorzieningen dient te worden gecontroleerd.
- Het omringende milieu (grond- en oppervlaktewater) dient te worden gecontroleerd om te kunnen vaststellen in welke mate verspreiding van de verontreiniging buiten de stortplaats optreedt. In dit verband dient ook een nulsituatie-onderzoek plaats te vinden.

- Inherente veiligheid

Daarnaast is het van belang een baggerspeciéstortplaats zodanig in te richten dat ook op lange termijn de emissie uit de baggerspeciéstortplaats minimaal is, ook ingeval op die lange termijn isolerende voorzieningen en controle falen (inherente veiligheid).

Hiertoe geldt met betrekking tot de inrichting van stortplaatsen het volgende.

- De hoeveelheid baggerspecie per oppervlakte-eenheid dient zo groot mogelijk te zijn.
- De doorlatendheid van de specie dient minimaal te zijn.
- Horizontale compartimentering verdient aanbeveling. Hierbij wordt de baggerspecie die het meest is verontreinigd met goed uitloogbare stoffen (chrom, arseen en organische microverontreinigingen) op zo groot mogelijke afstand van het grondwater en oppervlaktewater gestort. Bij stortplaatsen boven grondwater houdt dit in bovenin de stortplaats, bij stortplaatsen onder (grond) water middenin de stortplaats.
- Gereduceerde omstandigheden in de stortplaats dienen te worden gerealiseerd.

Met betrekking tot de lokale omstandigheden geldt het volgende.

- Een voorkeur voor de aanwezigheid van een aaneengesloten slecht doorlatende laag van voldoende dikte (bij voorkeur enkele meters dik) direct onder de baggerspeciéstortplaats.
- Voorkeur voor een locatie waar het eerste watervoerend pakket een geringe stroomsnelheid en geringe dikte heeft.
- Voorkeur voor locaties waar het verticaal stijghoogteverschil van nature klein is (bij stortplaatsen onder (grond)water).
- De afstand tussen de onderzijde van de stortplaats en het grondwater mag niet te groot zijn (bij stortplaatsen boven grondwater).

- Toelaatbaar beïnvloed gebied

Ondanks het treffen van IBC-voorzieningen en het realiseren van inherente veiligheid van de stortplaats zal toch emissie van verontreinigende stoffen optreden. Om te beoordelen of de beïnvloeding van de directie omgeving van de stortplaats toelaatbaar is moet in de inrichtingsMER c.q. vergunningaanvragen de verspreiding van de verontreiniging in de loop van de tijd in beeld worden gebracht. Als restemissie wordt voorsnog voor het toelaatbaar beïnvloed gebied rond een baggerspeciéstortplaats na een periode van 10.000 jaar als richtinggevend aangehouden: een gebied met een inhoud ter grootte van de inhoud van de baggerspeciéstortplaats.

3.2.5. Immissietoets

In de CIW-nota "Emissie-immissie. Prioritering van bronnen en de immissietoets" van juni 2000 is een methode vastgelegd om de gevolgen van een specifieke lozing op de waterkwaliteit, na toepassing van de best beschikbare technieken, te beoordelen. De basis voor deze beoordeling vormen de volgende drie uitgangspunten:

- a. de lozing mag niet significant bijdragen aan het overschrijden van de kwaliteitsdoelstelling voor het watersysteem waarop wordt geloosd;
- b. de lozing mag binnen de mengzone niet leiden tot acuut toxische effecten voor waterorganismen;
- c. de lozing mag binnen de mengzone niet leiden tot acuut toxische effecten voor sediment bewonende organismen.

3.3. Overwegingen met betrekking tot de Wvo-vergunningplichtige activiteiten

3.3.1. Overwegingen met betrekking tot de dekgrondbergingen

Ter plaatse van het cluster Borgharen-Itteren worden de doelstellingen van het plan Grensmaas met name bereikt door verruiming van de rivier volgens het principe van stroomgeulverbreding en weerdverlaging. De hierbij vrijkomende niet-vermarktbaar materialen worden geborgen in twee dekgrondbergingen, zijnde diepe grindwinningen, met als doel deze materialen daar te laten (stortplaats). Uit deze dekgrondbergingen vindt, via het grondwater, verspreiding van verontreinigingen plaats naar de Maas.

In de dekgrondbergingen van het cluster Borgharen-Itteren wordt de gebiedseigen weerdgrond gestort die vrijkomt bij de uitvoering van de werkzaamheden in dit cluster.

3.3.1.1. Afweging ABM

Ad 1 en 2.

Het cluster Borgharen-Itteren is in zijn geheel gelegen binnen het winterbed van de Maas (als bedoeld in de Wet verontreiniging oppervlaktewateren) (zie 1 onder criteria ABM). In opdracht van de RWS Maaswerken is in 1998-1999 bodemonderzoek ter plaatse van het cluster Borgharen-Itteren uitgevoerd. Als onderzoeksopzet is de "Richtlijn Milieuchemisch Bodemonderzoek Maaswerken" gebruikt. Deze richtlijn levert, voor grote projecten, op een doelmatige wijze inzicht in de bodemkwaliteit. Er is niet voor het gehele cluster voldaan aan deze richtlijn. Met behulp van geostatistiek is in de aanvraag aangetoond dat het uitvoeren van extra bodemonderzoek niet leidt tot een significant betrouwbaarder beeld van de bodemkwaliteit in dit cluster dan het reeds uitgevoerde onderzoek.

Het onderzoek is meer dan vijf jaar geleden uitgevoerd. Gelet op de RIZA-nota "Richtlijn nader onderzoek voor waterbodems" (nummer 2001.052) dient dan een actualisatie-onderzoek te worden uitgevoerd. Dit onderzoek richt zich op mogelijke wijzigingen in de bodemkwaliteit ter plaatse. Uit actualisatie-onderzoek, waarvan de rapportage bij de aanvraag is gevoegd, is gebleken dat zich in deze periode geen significante wijzigingen in de bodemkwaliteit ter plaatse hebben voorgedaan tengevolge van sedimentatie en erosie.

Uit milieuchemisch onderzoek blijkt dat in het cluster Borgharen-Itteren circa 22% van de geanalyseerde monsters ter plaatse van de stroomgeulverbredingen is in te delen in klasse 4; de klassebepalende parameter is met name zink, maar ook lood, kwik en cadmium. Ter plaatse van de weerdverlagingen blijkt circa 10% van de geanalyseerde monsters in te delen in klasse 4; de klassebepalende parameter is met name zink, maar ook lood, kwik, cadmium en PAK. Voor de dekgrondbergingen is circa 8% van de geanalyseerde monsters in te delen in klasse 4. De klassebepalende parameters zijn zink en arseen.

Op basis van historisch onderzoek en interviews van de Maaswerken uit 1998 (en geactualiseerd in 2002) en op basis van de eerder genoemde bodemonderzoeken (en

geactualiseerd bij onderhavige aanvraag) zijn er binnen het cluster Borgharen-Itteren enkele puntverontreinigingen gelokaliseerd:

- Voor de locatie Borgharen betreffen dit een puntverontreiniging met onbekende verontreinigingsbron 'Borgharen 1/Pasestraat', gelegen ter plaatse van de toekomstige onvergraven natuur en een voormalig stort van huisvuil 'Borgharen II en III', gelegen ter plaatse van de toekomstige stroomgeulverbreding. De puntverontreiniging 'Borgharen II en III' wordt ten behoeve van de uitvoering van het plan Grensmaas gesaneerd.
- Voor de locatie Itteren betreffen dit de waterloop de Houtbemdervloedgraaf, gelegen buiten de grenzen van het plan Grensmaas en de waterloop de Kanjel, gelegen in het gebied dat in de toekomst de bestemming onvergraven natuur krijgt. Ter plaatse van beide puntverontreinigingen vinden geen werkzaamheden plaats in het kader van het plan Grensmaas; deze verontreinigingen worden in dit kader niet gesaneerd.
- De Geul mondt ter plaatse van deelgebied Itteren uit in de Maas. De Geul kan niet worden geclassificeerd als een verontreiniging behorende tot het geval de Maas. Het betreft een ander geval van diffuse bodemverontreiniging dat in relatie tot de Maas kan worden gezien als een puntverontreiniging. De 'puntverontreiniging' de Geul wordt namens Rijkswaterstaat Dienst Limburg ten behoeve van de uitvoering van het plan Grensmaas gesaneerd.

De bij de sanering van puntverontreinigingen vrijkomende materialen/grond mogen niet worden gestort in de dekgrondbergingen. Voor de sanering van puntverontreinigingen wordt een Wbb-procedure doorlopen.

In de aanvraag is vermeld dat de grond uit de kanaaldijk van het Julianakanaal een gebiedseigen oorsprong heeft. Deze grond kan daarom worden toegepast in de dekgrondberging (na tussenopslag in het dekgronddepot). De inlaat (coupure) wordt na afloop van de werkzaamheden hersteld met grond afkomstig uit het dekgronddepot.

Bij de veredeling van het toutvenant komt restspecie vrij (was- en mors). Daarnaast komen bij het ontgraven van het toutvenant schraap- en stoorlagen vrij, die gestort worden in de dekgrondbergingen. De kwaliteit van deze grond varieert van klasse 0 tot en met 4; gelet op de oorsprong kan worden aangenomen dat deze grond gebiedseigen is.

De aangetroffen bodemverontreiniging in het gebied en daarmee in alle in de dekgrondberging te bergen grondstromen behoort geheel tot de diffuse bodemverontreiniging veroorzaakt door inundatie en sedimentatie door de Maas (zie 2 onder criteria ABM).

Ad. 3

In de voorschriften op basis van de vergunning in het kader van de Wet milieubeheer zal een nazorgplicht ten aanzien van de dekgrondbergingen worden opgenomen (zie 3 onder criteria ABM). In deze Wvo-vergunning wordt een voorschrift opgenomen met het oog op de monitoring van de zich uit de dekgrondbergingen naar het oppervlaktewater verspreidende verontreinigingen en met het oog op de instandhouding van de leeflaag.

Ad. 4

De omvang van de dekgrondbergingen Borgharen en Itteren bedraagt respectievelijk circa 1,9 miljoen m³ en 4,0 miljoen m³ en voldoen daarmee ruimschoots aan de minimumomvang van 100.000 m³ (zie 4 onder criteria ABM).

Ad. 5

Een volgend vereiste uit ABM is dat op de dekgrondbergingen ter afdekking een leeflaag moet worden aangebracht die voldoet aan de eisen zoals beschreven onder "bodem blijft bodem".

De grond die wordt toegepast in de leeflaag is afkomstig uit het cluster Borgharen-Itteren, hetgeen inhoudt dat voldaan is aan de vereisten gesteld onder a, b en c van de verwerkingsoptie "bodem blijft bodem" (zie eerdere overwegingen).

De stroomgeulverbredningen en weerdverlagingen blijven achter met grind als bovengrond; de dekgrondbergingen worden voorzien van een laag dekgrond ter voorkoming van erosie. In de locatie Borgharen ligt de dekgrondberging in de onvergraven natuur en grenst aan de weerdverlaging; in de locatie Itteren ligt de dekgrondberging geheel in de onvergraven natuur. Hiermee wordt voldaan aan vereiste d.

De gemiddelde kwaliteit van de leeflaag moet voldoen aan de saneringsdoelstelling, welke voor het cluster Borgharen-Itteren, vanwege de regelmatige overstroming, HVN/BGWdroge natuur betreft. Voor de toepassing "bodem blijft bodem" stelt ABM (blz. 74) dat de toetsing plaatsvindt door het gemiddelde gehalte in de toe te passen weerdgrond te vergelijken met 1,2 maal de saneringsdoelstelling. Op basis van deze toetsing heeft aanvrager een vlekkenkaart (rood-groene-vlekkenkaart) samengesteld met gebieden waar de deklaag wel (groen) of niet (rood) voldoet aan de saneringsdoelstelling. Ten behoeve van de leeflaag op de dekgrondbergingen wordt enkel grond uit de groene gebieden aangewend. Op deze wijze bewerkstelligt de aanvrager dat voldaan wordt aan de saneringsdoelstelling. Vereiste f wordt verder onder ad. 6 behandeld.

Ad. 6

In deze beschikking wordt een voorschrift opgenomen dat de leeflaag van de dekgrondbergingen voldoende erosiebestendig dient te zijn. De vergunninghouder dient vóór toepassing van de leeflaag een plan in te dienen, waarin beschreven is op welke wijze deze erosiebestendigheid gegarandeerd wordt. Dit plan behoeft mijn goedkeuring.

Verder wordt in deze beschikking een voorschrift opgenomen dat de dikte van de leeflaag (op enige plaats) minimaal 1 meter dient te bedragen.

3.3.1.2. Afweging Bvb

Voor de dekgrondberging Borgharen zijn verspreidingsberekeningen uitgevoerd. Voor de met de dekgrondberging Itteren vergelijkbare berging in Koeweide/Trierveld, een ander cluster van het Grensmaasplan, zijn tevens verspreidingsberekeningen uitgevoerd, waarna de emissie in Itteren kwantitatief is afgeleid. Hieruit blijkt het volgende:

A. in het uittredend poriewater worden de streefwaarden voor grondwater overschreden.

B. de emissie overschrijdt de toelaatbare flux.

Indien niet voldaan wordt aan toetsstap B dient de emissie met gebruikmaking van de best beschikbare technieken zoveel mogelijk te worden gereduceerd. Ten behoeve hiervan zijn in het MER een aantal alternatieven voor de inrichting van de dekgrondbergingen afgewogen die gericht zijn op het beperken van de emissie. Als alternatief zijn beoordeeld:

1. gescheiden versus ongescheiden bergingen (kern-mantel-principe);
2. infiltratie beperken met behulp van drainage;
3. isolatie van de bodem met folie;
4. isolatie van de bodem met organisch rijke klei;
5. drempel onder de dekgrondberging.

Hierbij bleek dat de eerste vier alternatieven niet als milieu-effectief kunnen worden beoordeeld, omdat met name kosten en baten niet tegen elkaar opwegen. Enkel het alternatief waarbij onder de berging een drempel wordt aangelegd tot in een slecht doorlatende laag resorteert voldoende positieve milieu-effecten tegen acceptabele kosten. Bij bergingen die niet aansluiten op een ondoorlatend substraat is de maatregel niet effectief. Aangezien uit het onderstaande blijkt dat ook zonder drempel voldaan wordt aan het Bvb, wordt deze niet voorgeschreven in deze vergunning.

Na afweging van bovengenoemde emissiebeperkende alternatieven is de toets met betrekking tot het toelaatbaar beïnvloed gebied uitgevoerd, waaruit bleek dat:

- C. het na 10.000 jaar door de bergingen beïnvloede gebied kleiner is dan de inhoud van de afzonderlijke dekgrondbergingen.

Tot slot zijn in de MER'en een aantal alternatieven voor de inrichting van de dekgrondbergingen afgewogen die gericht zijn op het beperken van de verspreiding:

6. verticale isolatie met klei-bentonietenscherm rondom de berging;
7. geohydrologische isolatie door middel van verticale bronbemaling buiten de berging.

Hierbij bleek dat beide alternatieven niet als milieu-effectief dan wel milieu-efficiënt kunnen worden beoordeeld en derhalve niet zijn opgenomen in onderhavige aanvraag.

Daarnaast zijn de overige richtlijnen voor baggerspeciéstortplaatsen uit het Bvb doorlopen. Zoals uit het bovenstaande blijkt worden geen IBC-maatregelen genomen ter beperking van de emissie, hetgeen inhoudt dat ook de voorschriften uit het Bvb met betrekking tot beheersing en controle van deze maatregelen niet van toepassing zijn.

De locatie van de dekgrondbergingen is vastgelegd in het op 1 juli 2005 vastgestelde POL/MER Grensmaas; bij de locatiekeuze is rekening gehouden met de aspecten van inherente veiligheid uit het Bvb.

3.3.1.3. Afweging immissietoets

Daar bij deze dekgrondbergingen, door de ligging in het winterbed van de Maas, de uittredende verontreinigingen zich via het grondwater voornamelijk rechtstreeks naar het oppervlaktewater zullen verspreiden is in dit geval gekeken naar de

toelaatbaarheid van de emissie naar oppervlaktewater. Hierbij is de emissie getoetst conform de CIW-nota "Emissie-Immissie". Deze nota is bedoeld voor de toetsing van de toelaatbaarheid van emissies uit puntbronnen, waarbij gebruik wordt gemaakt van bepaalde meng- en verspreidingsberekeningen. De emissie uit de dekgrondbergingen is echter veel diffuser en zal dus sneller mengen met het ontvangende oppervlaktewater, hetgeen gunstiger is voor het oppervlaktewater dan (dezelfde verontreiniging in) een puntlozing. Toepassing van de nota levert in dit geval een "worst-case-benadering" op. De immissietoets toont aan dat de emissie uit de dekgrondbergingen, zelfs mét toepassing van deze "worst-case-benadering", voldoet aan de uitgangspunten en derhalve toelaatbaar is.

3.3.1.4. Verspreiding van verontreiniging (visueel) tijdens storten

In de dekgrondberging Borgharen wordt gebiedseigen weerdgrond, waaronder ook stoorlagen, restspecie en waswater, van de locatie Borgharen gestort. De dekgrondberging ligt in het winterbed van de Maas, maar staat tijdens het storten niet in open verbinding met de Maas dan wel het Julianakanaal. Tijdens de stortwerkzaamheden zal vertroebeling van het in de dekgrondberging aanwezige grond-, hemel- en consolidatiewater optreden.

In de dekgrondberging Itteren wordt gebiedseigen weerdgrond, waaronder ook stoorlagen, restspecie en waswater, van de locatie Itteren gestort. Daarnaast wordt er restspecie en waswater van de veredeling van het toutvenant van de locatie Borgharen gestort c.q. geloosd. Tevens wordt zandig grind afkomstig van de locaties Borgharen en Itteren in het verwerkingsbekken voorgestort.

De dekgrondberging ligt in het winterbed van de Maas, en staat, tijdens de uitvoering van de werkzaamheden, in open verbinding met het Julianakanaal. Tijdens de stortwerkzaamheden zal vertroebeling van het in de dekgrondberging aanwezige grond-, hemel-, oppervlakte- en consolidatiewater optreden. Gezien de open verbinding van de dekgrondberging met het Julianakanaal zal per saldo sprake zijn van toestroming van water uit het kanaal. Het verspreidingsoppervlak zal zich daarom beperken tot het open water waarin toutvenant wordt gewonnen en de afval(water)stromen worden gestort.

In de aanvraag is met betrekking tot eventuele vertroebelingen in het Julianakanaal gesteld dat de kans hierop zeer gering is. Aangezien de diepte van het bekken veel groter is dan die van het kanaal zal de invaart als drempel fungeren, waardoor vertroebelingen binnen het bekken blijven opgesloten. Daarnaast wordt de verspreiding van vertroebeling richting kanaal tegengegaan door de netto stroming van (een weliswaar geringe hoeveelheid) water uit het kanaal richting de winning. Deze netto stroming via de invaart wordt veroorzaakt door een combinatie van de ontgraving en afvoer van zand en grind. Eventuele vertroebelingen, die vooral onder in de waterkolom zullen optreden, blijven daardoor in het bekken opgesloten.

De CIW-nota "Lozingen uit tijdelijke baggerspeciedepots" uit april 1998 is van toepassing op tijdelijke depots. Omdat er geen specifiek beleid is voor definitieve depots, wordt aansluiting gezocht bij deze nota. De nota maakt onderscheid tussen:

- klasse 0, 1 en 2-depots en klasse 3 en 4-depots: in dit geval is sprake van beide, in de dekgrondbergingen worden alle klassen weerdgrond ongescheiden gestort;

- locatiedepots en regionale- en doorgangsdepots: in dit geval wordt enkel grond uit het cluster Borgharen-Itteren gestort.

Afhankelijk van het soort depot zijn in de nota richtlijnen opgesteld voor de in vergunningen op te nemen lozingseisen voor te lozen afvalwater (in dit geval de kwaliteit van het water in de dekgrondbergingen). Bij de nota wordt in deze beschikking onverkort aangesloten, hoewel niet met zekerheid gesteld kan worden dat de gestelde lozingseis in deze situatie behaald kan worden. Mocht de lozingseis, ondanks de genomen maatregelen, niet behaald kunnen worden, dan kan aanvrager verzoeken om wijziging van de beschikking. Tot die tijd geldt de in deze opgenomen lozingseis onverkort.

Gelet op genoemde CIW-nota wordt in onderhavige beschikking de eis opgenomen dat het gehalte aan onopgeloste bestanddelen ter plaatse van de ingang van de dekgrondberging in het Julianakanaal niet meer mag bedragen dan 50 mg/l (netto, dat wil zeggen ten opzichte van de achtergrondconcentratie in het Julianakanaal). Dit vanwege het feit dat het een depot betreft, met zowel klasse 0, 1 en 2- als klasse 3 en 4-specie. Om de effecten op het oppervlaktewater ten gevolge van het storten in de dekgrondberging (verspreiding en visuele verontreiniging) te minimaliseren dienen door de vergunninghouder zonodig maatregelen te worden getroffen, waarmee genoemde lozingseis gegarandeerd wordt.

Met betrekking tot de visuele verontreiniging in de dekgrondberging wordt geen eis opgenomen, omdat het slechts een tijdelijke plas betreft waarin geen functionerend ecosysteem aanwezig is.

Indien zich een hoogwatergolf aandient tijdens de uitvoering van de werkzaamheden, zullen de werkzaamheden in de dekgrondbergingen tijdig worden gestaakt, zodat bezinking van onopgeloste bestanddelen in de dekgrondbergingen kan plaatsvinden. Daarmee wordt verspreiding van verontreiniging uit de dekgrondbergingen voorkomen c.q. beperkt. Aangezien de plek waar gegraven wordt in de dekgrondbergingen onder maaiveld ligt, is de kans op erosie van de weerdgrond in de dekgrondbergingen tijdens een hoogwatergolf gering. Derhalve stem ik in met de werkwijze van aanvrager om geen maatregelen om verspreiding van onopgeloste bestanddelen tijdens hoogwater te voorkomen.

3.3.1.5. Monitoring

Verspreiding

Na afronding van de werkzaamheden zullen zich uit de dekgrondbergingen verontreinigingen verspreiden, via het grondwater, naar het oppervlaktewater van de Maas. De aard, omvang en richting van deze verspreiding is berekend, zoals in het bovenstaande is toegelicht. Regelmatig dient, middels monitoring, te worden nagegaan of de werkelijke verspreiding uit de dekgrondbergingen voldoet aan de verspreiding als berekend.

Met het oog hierop wordt in deze beschikking een voorschrift opgenomen dat de vergunninghouder, binnen zes maanden na het van kracht worden van deze beschikking een monitoringplan hiertoe dient op te stellen, dat goedkeuring behoeft

van de waterkwaliteitsbeheerder. In het monitoringplan dient minimaal te zijn vastgelegd:

- waar, wanneer en op welke wijze de vaststelling van de nulsituatie plaatsvindt;
- waar, wanneer en op welke wijze de monitoring plaatsvindt;
- welke acties worden ondernomen indien de verspreiding groter is dan de berekende verspreiding;
- op welke manier de verspreiding naar het oppervlaktewater wordt bepaald;
- wanneer en op welke wijze rapportage van de resultaten van de monitoring aan de waterkwaliteitsbeheerder plaatsvindt.

Dikte leeflaag

Na afronding van de werkzaamheden zullen de dekgrondbergingen overstromen bij hoogwater. De leeflaag dient ter voorkoming van contact tussen de inhoud van de bergingen en het oppervlaktewater. De leeflaag dient dan ook in stand te worden gehouden.

Hiertoe wordt in deze beschikking een voorschrift opgenomen dat de vergunninghouder, binnen zes maanden na het van kracht worden van deze beschikking een monitoringplan hiertoe dient op te stellen, dat goedkeuring behoeft van de waterkwaliteitsbeheerder. In het monitoringplan dient minimaal te zijn vastgelegd:

- waar, wanneer en op welke wijze de vaststelling van de nulsituatie plaatsvindt;
- waar, wanneer en op welke wijze de monitoring plaatsvindt;
- welke acties worden ondernomen indien de dikte van de leeflaag niet meer voldoet aan het in deze beschikking gestelde;
- wanneer en op welke wijze rapportage van de resultaten van de monitoring aan de waterkwaliteitsbeheerder plaatsvindt.

Door het Consortium is in een zienswijze aangegeven dat (in zijn algemeenheid) de start van de werkzaamheden ver kan liggen na het van kracht worden van de vergunning, waardoor het de voorkeur verdient om een termijn aan te houden die gekoppeld is aan de start van de werkzaamheden. Als gevolg hiervan is voorschrift 3 in die zin gewijzigd dat het plan uiterlijk zes maanden voor aanvang van de werkzaamheden dient te zijn overgelegd.

3.3.2. Overwegingen met betrekking tot de tijdelijke depots

3.3.2.1. Dekgrond

Bodemonderzoek ter plaatse van het cluster Borgharen-Itteren laat zien dat niet alle dekgrond voldoet aan de saneringsdoelstelling. De aanvrager heeft dit inzichtelijk gemaakt met behulp van de eerder aangehaalde rood-groene-vlekkenkaart. De in Borgharen en Itteren in depot te zetten dekgrond is afkomstig uit zowel rode als de groene gebieden en bedraagt ca. 205.000 m³ (Borgharen), 600.000 m³ (Itteren, corridor) en 377.000 m³ (Itteren, zuid). De grond wordt uiteindelijk gestort in de dekgrondbergingen of toegepast als leeflaag. De grond bevindt zich nu in de deklaag verspreid over het cluster Borgharen-Itteren. In de tijdelijke depots vindt concentratie plaats en door storting in de dekgrondbergingen wordt de grond definitief

geconcentreerd geborgen, waarbij verspreidings- en blootstellingsrisico's afnemen. Milieuhygiënisch gezien bestaat er dan ook geen bezwaar tegen het tijdelijk in depot zetten van deze dekgrond.

3.3.2.2. Hoogwater

Bij hoogwater zullen de tijdelijke depots overstromen en kan erosie optreden. Ter voorkoming hiervan dienen door de vergunninghouder maatregelen te worden getroffen om erosie en daarmee verspreiding van de verontreinigingen te voorkomen. In deze beschikking wordt een voorschrift opgenomen dat de vergunninghouder, binnen drie maanden na het van kracht worden van deze beschikking een plan ter goedkeuring aan de waterkwaliteitsbeheerder dient te overleggen waarin beschreven is op welke wijze de erosiebestendigheid van de tijdelijke depots wordt gewaarborgd.

Door het Consortium is in een zienswijze aangegeven dat (in zijn algemeenheid) de start van de werkzaamheden ver kan liggen na het van kracht worden van de vergunning, waardoor het de voorkeur verdient om een termijn aan te houden die gekoppeld is aan de start van de werkzaamheden. Als gevolg hiervan is voorschrift 4 in die zin gewijzigd dat het plan uiterlijk drie maanden voor aanvang van de werkzaamheden dient te zijn overgelegd.

3.3.3. Overwegingen met betrekking tot het lozen van restwater.

Het restwater, bestaande uit grond-, hemel-, consolidatie- en (bij lterren) oppervlaktewater, dat in de dekgrondbergingen aanwezig is nadat de berging grotendeels gevuld is, dient te worden afgepompt om de leeflaag in den droge te kunnen aanbrengen. Dit water wordt geloosd op het oppervlaktewater. In dit water zullen onopgeloste bestanddelen aanwezig zijn. Omdat in de dekgrondberging weerdgrond wordt gestort variërend van klasse 0 tot en met klasse 4, mag aangenomen worden dat de onopgeloste bestanddelen dezelfde mate van verontreiniging bevatten. Om de verspreiding van deze verontreiniging en de visuele verontreiniging in het oppervlaktewater tengevolge van de lozing zoveel mogelijk te beperken, wordt in deze beschikking de lozingseis opgenomen dat dit water niet meer dan 50 mg/l onopgeloste bestanddelen mag bevatten. Zonodig dient de vergunninghouder maatregelen te treffen, waarmee genoemde lozingseis gegarandeerd wordt.

Gedetailleerde gegevens met betrekking tot de lozing van restwater dienen door de vergunninghouder uiterlijk drie maanden voor uitvoering van de lozing aan de waterkwaliteitsbeheerder ter goedkeuring te worden overgelegd. Het betreft:

- de te lozen hoeveelheid;
- de wijze van lozing;
- de capaciteit van de in te zetten pomp(en);
- de begin- en einddatum van de lozing;
- de locatie van de lozing;
- een beschrijving van de te nemen maatregelen om aan de lozingseis te voldoen.

3.3.4. Overwegingen met betrekking tot de overige voorschriften

3.3.4.1. Kwaliteitsplan

Op het moment van de aanvraag is veel, specifiek uitvoeringsgerichte informatie, nog niet bekend. Het gaat hier om:

- de organisatie en verantwoordelijkheden;
- de hoeveelheden grondstromen en grondverzet per maatregel;
- een beschrijving van het type en de hoeveelheid materieel dat wordt gebruikt;
- de planning van de uitvoering, inclusief eventuele fasering van de werkzaamheden.

In deze beschikking wordt een voorschrift opgenomen dat de vergunninghouder uiterlijk drie maanden voor aanvang van de werkzaamheden een kwaliteitsplan ter goedkeuring moet indienen bij de waterkwaliteitsbeheerder.

3.3.4.2. Logboek grondstromen

In verband met de controle op het grondstromentransport wordt in deze beschikking een voorschrift opgenomen met betrekking tot het bijhouden van een logboek van de grondstromen. Eventuele wijzigingen in het grondstromentransport ten opzichte van het werkplan dienen geregistreerd te worden in het logboek. Het logboek dient te allen tijde beschikbaar te zijn op het werk.

3.3.4.3. Melding aanvang en beëindiging werkzaamheden

In deze vergunning is ten behoeve van het toezicht en de handhaving een voorschrift opgenomen, waarin is opgenomen dat de vergunninghouder aanvang en beëindiging van de werkzaamheden vooraf dient te melden aan de waterkwaliteitsbeheerder.

3.3.4.4. Aanwijzen contactpersoon.

In deze vergunning is ten behoeve van het toezicht en de handhaving een voorschrift opgenomen, waarin is opgenomen dat de vergunninghouder een contactpersoon dient aan te wijzen en dit dient te melden aan de waterkwaliteitsbeheerder.

3.3.5. Overwegingen met betrekking tot de overige activiteiten.

Ten behoeve van de uitvoering van het plan Grensmaas vinden in het cluster Borgharen-Itteren een aantal overige activiteiten plaats, waaronder de ringdijk bij Itteren en het dichten van de coupure in het Julianakanaal. De uitvoering hiervan maakt geen onderdeel uit van deze vergunning, maar wel van het plan Grensmaas. Het uitvoeren van deze activiteiten wordt te zijner tijd beoordeeld in een ander wettelijk kader. Daar waar bij deze activiteiten Wvo-vergunningplichtige handelingen plaatsvinden, is de beoordeling in deze beschikking opgenomen.

3.3.6. Overwegingen met betrekking tot het Milieueffectrapport ten behoeve van de dekgrondbergingen

Op 7 februari is de startnotitie "MER inrichting dekgrondberging Borgharen en Itteren" bij mij ingediend, waarna deze op 12 februari 2003 in de Staatscourant gepubliceerd. Het MER wordt uitgevoerd in aansluiting op het Besluit MER categorie C18.3. Op 27 mei 2003 (met kenmerk DLB2003/8272) heb ik de richtlijnen naar aanleiding van deze startnotities vastgesteld. Op 29 maart 2006 heb ik het MER bekendgemaakt. Het MER heeft van 30 maart 2006 tot en met 10 mei 2006 ter inzage gelegen. Op 26 april 2006 is een openbare zitting gehouden. Een verslag van deze zitting ligt samen met de overige stukken betreffende deze procedure ter inzage. Naar aanleiding van het MER zijn (mondelinge) zienswijzen bij mij ingediend. Op 16 juni 2006 is een positief advies van de Commissie voor de milieu-effectrapportage ontvangen; dit advies is verwerkt in deze vergunning.

4. PROCEDURE

4.1. Algemeen

De procedure met betrekking tot de aanvraag om vergunning krachtens de Wet verontreiniging oppervlaktewater vindt plaats conform het gestelde in afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht en de van toepassing zijnde artikelen uit de Wet verontreiniging oppervlaktewateren en de Wet milieubeheer. Bij brief van 14 maart 2006, met kenmerk DLB2006/2530, heb ik de termijn ex artikel 3:18 van de Awb voor het nemen van onderhavig besluit met tien weken verlengd.

4.2. Coördinatie met de Wet milieubeheer

De onderhavige aanvraag wordt gecoördineerd behandeld als bedoeld in paragraaf 8.1.3.2. Wm en artikel 7b Wvo met een aanvraag om een vergunning in het kader van de Wet milieubeheer. Separate toezending van de aanvragen over en weer is niet nodig geweest. Zowel Gedeputeerde Staten als ik hebben de adviestermin als bedoeld in artikel 8.31 van de Wet milieubeheer verlengd met zes weken (brief d.d. 6 februari 2006, DLB 2006/1306).

Het college van Gedeputeerde Staten van de provincie Limburg heeft advies uitgebracht met betrekking tot de samenhang van de beschikkingen. Ik heb deze brief op 12 mei 2006 ontvangen en geregistreerd onder nummer DLB2006/5440.

4.3. Coördinatie hoofdstuk 14 Wet milieubeheer.

Gelijktijdig met de aanvraag op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewater zijn vergunningen op grond van de Wet milieubeheer, de Ontgrondingenwet en de Wet beheer rijkswaterstaatswerken en ontheffingen op grond van de Flora- en faunawet aangevraagd. Daarnaast is op 19 april 2006 een melding op grond van de Wet bodembescherming bij mij ingediend.

Tezamen met het indienen van de aanvraag om een vergunning op grond van de Wet milieubeheer heeft het Consortium Grensmaas volgens de coördinatierегeling conform hoofdstuk 14 van de Wet milieubeheer aan Gedeputeerde Staten van de provincie Limburg verzocht om een gecoördineerde voorbereiding en behandeling van bovengenoemde aanvragen en melding te bevorderen.

4.4. Zienswijzen.

Het ontwerp van deze beschikking heeft vanaf 20 juli 2006 gedurende zes weken ter inzage gelegen. Gedurende deze periode heeft eenieder zijn zienswijze kunnen inbrengen. Bij mij zijn de volgende zienswijzen binnengekomen, waarbij de nummers corresponderen met de nummers zoals opgenomen in de lijst met insprekers (zie bijlage).

Nr. 9: Consortium Grensmaas BV

Bij brief van 30 augustus 2006, met kenmerk vdZ/md/cons20060605, door mij ontvangen op 31 augustus 2006, heeft het Consortium Grensmaas BV zienswijzen ingediend tegen onderhavige beschikking.

Overwegingen, paragraaf 3.2.4:

Voor het Grensmaasplan geldt dat de diffuus verontreinigde baggerspecie ongescheiden mag worden ontgraven en geborgen (alleen de leeflaag wordt separaat aangebracht). Het POL Grensmaas is immers gebaseerd op het ABM dat speciaal voor het "geval Maas" tot stand is gekomen. Op basis van dit streekplan is met de overheid contractueel overeengekomen dat alle specie conform ABM ongescheiden kan worden ontgraven en geborgen. Voorzover de richtlijnen van het Beleidsstandpunt verwijdering baggerspecie (Bvb) afwijkend zijn, dient derhalve de eerder genoemde overeenkomst met de overheid te prevaleren. Tevens is zo voldaan aan de aspecten van inherente veiligheid (paragraaf 3.3.1.2 laatste alinea).

ABM is speciaal voor het "geval Maas" tot stand gekomen. Eén van de verwerkingsopties van ABM betreft het "storten in plassen/kleischermen/depots". Een voorwaarde waaraan bij deze optie voldaan moet worden is dat de verspreiding uit het depot moet voldoen aan de richtlijnen voor baggerspeciéstortplaatsen uit het Bvb. Het Bvb is dan ook niet afwijkend, doch aanvullend op ABM. Het contract tussen het Consortium Grensmaas BV en de overheid betreft een privaatrechtelijke overeenkomst die niet in de plaats kan treden of verplichtingen kan bevatten voor het bestuursrechtelijke spoor van vergunningverlening.

Overwegingen, paragraaf 3.3.1.4 (blz. 12, voorlaatste alinea):

De eis van 50 mg/l is ontleend aan een CIW-nota uit 1998 die voor andere doeleinden is geschreven. Het belang van de eis wordt niet nader onderbouwd. In overeenstemming met de gangbare praktijk, de stand der techniek en het ALARA-beginsel, stellen wij voor om in uw besluit een lozingseis voor zwevende bestanddelen op te leggen van maximaal 300 mg/l zwevende stof ten opzichte van de achtergrondconcentratie, daar waar nu 50 mg/l wordt voorgeschreven. Een eis van 50 mg/l is buitenproportioneel zwaar en vanuit milieutechnisch oogpunt ook onnodig, gezien de bestaande natuurlijke fluctuaties in de aanwezige hoeveelheid zwevende

stof in het Maaswater. Bovendien is de eis van 50 mg/l niet realiseerbaar bij het maken en dichten van de invaart. Daarbij komt dat alle specie afkomstig is van het geval Maas en bij bezinking weer onderdeel wordt van het geval Maas.

De eis is ontleend aan de CIW-nota "Lozingen uit tijdelijke baggerspeciedepots". De nota gaat met name in op de lozing van retourwater (perswater en consolidatiewater) en drainagewater uit tijdelijke baggerspeciedepots via een vast punt en beschrijft een aantal maatregelen om de verontreiniging ten gevolge van de lozing te beperken. Onderhavige lozing, het uitstromen van het water uit de berging naar het oppervlaktewater waar het mee in open verbinding staat, wordt niet als zodanig behandeld in de nota, maar de vrijkomende (afval)waterstromen en de aard van de te lozen verontreinigingen komen voor een groot deel overeen.

In aanvulling op wat beschreven is in de nota zal in dit geval tengevolge van het storten in de dekgrondberging ook opwoeling van te storten dekgrond optreden, de (visuele) verontreiniging die hierdoor optreedt is te verminderen door toepassing van geschikt materieel en stortmethode. Daarnaast kunnen ook ter plaatse van de ingang naar de dekgrondberging maatregelen worden genomen (bv. bellenscherm of vergelijkbare maatregel) om de verspreiding van (visuele) verontreiniging naar het Julianakanaal te beperken. Zelfs tijdens het dichtstorten van de ingang is het mogelijk maatregelen te nemen (bv. afscherming) die de (visuele) verontreiniging zoveel mogelijk beperken.

Het zich eventueel verspreidend materiaal bestaat, zoals het Consortium stelt, inderdaad uit gebiedseigen verontreinigingen, afkomstig van gebiedseigen weerdgrond. Milieuhygiënisch zal deze verspreiding dan ook geen significante consequenties hebben; de verspreiding veroorzaakt wel visuele verontreiniging. Ook visuele verontreiniging dient volgens het vigerende waterkwaliteitsbeleid voorkomen dan wel zoveel mogelijk beperkt te worden.

Tot slot is de lozingseis in voorschrift 5 van deze beschikking gesteld als netto-eis, dus met aftrek van de achtergrondwaarde in het ontvangend oppervlaktewater, waardoor de invloed van natuurlijke fluctuaties in het ontvangend oppervlaktewater worden opgeheven.

Gelet op het bovenstaande kom ik niet tegemoet aan het verzoek van het Consortium om de lozingseis te verruimen tot 300 mg/l (netto).

Overwegingen, paragraaf 3.3.1.1, ad 3:

Zie zienswijze bij overweging 3.3.1.5 en bij voorschrift 3.2.d.

Zie de verwerking van deze zienswijze bij (de zienswijze ten aanzien van) voorschrift 3.2.d.

Overwegingen, paragraaf 3.3.1.5:

Op twee plaatsen wordt aangegeven dat binnen 6 maanden na het van kracht worden van de vergunning monitoringsplannen dienen te worden opgesteld. Aangezien (in zijn algemeenheid) de start van de werkzaamheden ver kan liggen na het van kracht worden van de vergunning, verdient het de voorkeur om een termijn aan te houden die gekoppeld is aan de start van de werkzaamheden.

Gelet op de fasering in de uitvoering van de verschillende locaties en clusters van het Grensmaasplan is dit een terechte opmerking. Milieuhygiënisch bestaat geen bezwaar

tegen het wijzigen van de beschikking volgens het verzoek van het Consortium. De desbetreffende voorschriften zijn aangepast.

Ten aanzien van de leeflaag: deze zal bestaan uit kleiige dekgrond en met een minimale dikte van 1 m worden opgeleverd. Op deze reeds erosiebestendige leeflaag zal, conform de doelstellingen van het Grensmaasplan, natuurlijke begroeiing tot ontwikkeling komen, die de erosiebestendigheid van de leeflaag verder zal verbeteren.

De filosofie van het Grensmaasplan staat het "inzaaien" of beplanten van terreinen (behalve tijdelijke depots) in de weg: natuurontwikkeling dient spontaan tot stand te komen. Aanvullende maatregelen tegen erosie, anders dan de natuur tot ontwikkeling te laten komen, zijn daarom niet mogelijk.

Vanuit het oogpunt van de bescherming van het oppervlaktewater is het van belang dat een erosiebestendige leeflaag op de dekgrondberging wordt aangelegd en in stand wordt gehouden. Privaatrechtelijke afspraken zetten de voorschriften van deze vergunning niet opzij. Deze zienswijze wordt dan ook niet gehonoreerd.

Verder gaat, in het kader van de Wm, de nazorg van de bergingen over naar Gedeputeerde Staten. De gebieden zelf zullen, na voltooiing van de werkzaamheden, over worden gedragen aan de eindbeheerders, waarbij ze conform het Grensmaasplan als natuur c.q. rivier zullen worden beheerd.

In concreto betekent bovenstaande dat CG geen invloed heeft op het beheer van de terreinen na voltooiing van de werkzaamheden en dus ook niet verantwoordelijk kan zijn voor de instandhouding van de leeflaag en de monitoring daarvan. Verder is instandhouding van de leeflaag na oplevering in tegenspraak met het Grensmaasplan. Zie de verwerking van deze zienswijze bij (de zienswijze ten aanzien van) voorschrift 3.2.d.

Overwegingen, paragraaf 3.3.2.3:

Met betrekking tot het tijdstip van indienen van het plan geldt dezelfde opmerking als bij 3.3.1.5.

Zie de verwerking van de zienswijze bij paragraaf 3.3.1.5 van de overwegingen.

Overwegingen, paragraaf 3.3.3:

Met betrekking tot de lozingseis in deze paragraaf verwijzen wij naar onze zienswijze bij paragraaf 3.3.1.4 en de daarin genoemde grens van 300 mg/l.

Zie de verwerking van de zienswijze bij paragraaf 3.3.1.4 van de overwegingen.

Overwegingen, Algemene opmerking:

Bij wijziging van de bodemregelgeving, zoals het Besluit Bodemkwaliteit, gaan wij ervan uit, dat de nieuwe regelgeving, indien ruimer, van toepassing wordt op het project, zonedig en waar van toepassing met terugwerkende kracht.

Onderhavige vergunning is verleend conform de op dit moment geldende wetgeving. De vergunning heeft een onbepaalde geldigheidsduur; de rechten en plichten die deze vergunning schept, blijven in principe dan ook zo lang van kracht. Bij wijziging van wetgeving kan aanvrager verzoeken om aanpassing van de voorschriften; anderzijds kan ik de voorschriften ambtshalve aanpassen, indien dit noodzakelijk mocht blijken.

Wijzigingen worden in principe niet met terugwerkende kracht van toepassing, tenzij dit bij de wijziging van de wet zo geregeld is.

Voorschrift 2.1:

Aan de eerste zin toevoegen: "behoudens instemming van de HID Rijkswaterstaat voor het storten van ander materiaal". Dit met het oog op onvoorziene omstandigheden, die aanvoer van elders nodig maken. Zonder deze toevoeging zou daarvoor een wijziging van de vergunning nodig zijn.

Op dit moment biedt geldende regelgeving en geldend beleid geen mogelijkheid om ander materiaal in de dekgrondberging te storten dan gebiedseigen weerdgrond en/of schone grond. In de aanvraag is vermeld dat het gaat om weerdgrond uit het cluster Borgharen-Itteren en dat het mogelijk is dit cluster uit te voeren met een sluitende grondbalans. De voorschriften zijn hierop gebaseerd; volgens deze vergunning mag dan ook geen grond van elders aangevoerd worden.

Voorschrift 2.6:

De leeflaag zal met een minimale dikte van 1 m worden opgeleverd, maar de instandhouding van deze dikte is geen verantwoordelijkheid van CG. Ook de monitoring na oplevering is derhalve geen zaak van CG. CG levert natuurgebied op volgens het Programma van Eisen en draagt dat over zoals contractueel afgesproken. Het uitgangspunt van het Grensmaasplan is dat er natuurontwikkeling gaat plaatsvinden. Dit houdt in dat er ook erosieprocessen kunnen plaatsvinden (levende rivier).

Het Consortium Grensmaas BV vraagt deze vergunning aan voor het verrichten van lozingen. Alle rechten en plichten die deze vergunning schept, rusten daarmee bij het Consortium. Bij overdracht van gebieden naar een rechtsopvolger gaan rechten en plichten over; het Consortium dient het bevoegd gezag van deze overdracht in kennis te stellen.

Voorschrift 2.7:

Termijn koppelen aan de start van de werkzaamheden.

Zie de verwerking van de zienswijze bij paragraaf 3.3.1.5 van de overwegingen.

Voorschrift 3.1:

Zie opmerkingen bij overwegingen 3.3.1.5.

Zie de verwerking van de zienswijze bij paragraaf 3.3.1.5 van de overwegingen.

Voorschrift 3.2.d:

Indien de dikte van de leeflaag na oplevering niet meer voldoet aan de voorschriften van de beschikking c.q. de verspreiding naar oppervlaktewater groter is dan berekend, dan is dat een gevolg van het ontwerp van het Grensmaasplan en geen zaak meer voor CG. De nazorg van de leeflaag voor de gesloten stortlocatie is bovendien een verantwoordelijkheid van Gedeputeerde Staten. CG kan/zal in voorkomende gevallen dan ook geen aanvullende maatregelen treffen. Zie in dit kader ook de zienswijzen ingebracht over de concept-beschikkingen ingevolge de Wet milieubeheer. In het kader van de Wm-vergunning wordt een monitoring uitgevoerd, waaruit eventuele verspreiding uit de dekgrondberging kan worden geconstateerd. Deze verspreiding zal

uiteindelijk in de Maas terecht komen. Het apart monitoren van oppervlaktewater is overbodig.

Het Consortium Grensmaas BV vraagt deze vergunning aan voor onder andere het realiseren van een dekgrondberging. Alle rechten en plichten die deze vergunning schept, rusten daarmee bij het Consortium. Specifiek voor de dekgrondberging geldt inderdaad dat de nazorg in het kader van de Wet milieubeheer na sluiting van de stortplaats een verantwoordelijkheid is van de Provincie Limburg; tot aan de sluiting is de naleving van deze vergunning een verantwoordelijkheid van het Consortium. De inhoud van de monitoring van de verspreiding naar oppervlaktewater vormt onderdeel van het te zijner tijd in te dienen monitoringplan. Deze zienswijze wordt dan ook niet gehonoreerd.

Voorschrift 4.2:

Termijn indienen plan wijzigen; in plaats van 3 maanden na het van kracht worden van de beschikking een termijn stellen die gekoppeld is aan de start van de werkzaamheden.

Zie de verwerking van de zienswijze bij paragraaf 3.3.1.5 van de overwegingen.

Voorschrift 5 en 6.1:

Met betrekking tot de lozingseis verwijzen wij naar onze zienswijze bij overweging 3.3.1.4.

Zie de verwerking van de zienswijze met betrekking tot voorschrift 5 bij paragraaf 3.3.1.4 van de overwegingen.

De lozingseis voor restwater (voorschrift 6.1) is ontleend aan de CIW-nota "Lozingen uit tijdelijke baggerspeciedepots". Onderhavige lozing is qua aard en omvang van de verontreinigingen vergelijkbaar hiermee; waarmee tevens gesteld kan worden dat de emissiebeperkende maatregelen die genomen kunnen worden ook vergelijkbaar zijn. Het zich eventueel verspreidend materiaal bestaat, zoals het Consortium stelt, inderdaad uit gebiedseigen verontreinigingen, afkomstig van gebiedseigen weerdgrond. Milieuhygiënisch zal deze verspreiding dan ook geen grote consequenties hebben; de verspreiding veroorzaakt wel visuele verontreiniging. Ook visuele verontreiniging dient volgens het vigerende waterkwaliteitsbeleid voorkomen dan wel zoveel mogelijk beperkt te worden. Door het nemen van maatregelen kan het gehalte aan onopgeloste bestanddelen in genoemde afvalwaterstroom beperkt worden en is een lozingseis van 50 mg/l mijns inziens haalbaar. Gelet hierop kom ik niet tegemoet aan het verzoek van het Consortium om de lozingseis te verruimen tot 300 mg/l.

Voorschrift 8 c.q. 9:

Tegen het bijhouden van een logboek met betrekking tot de grondstromen bestaat geen bezwaar, wel tegen de uitwerking daarvan in voorschrift 8. Er zal een registratie worden uitgevoerd op basis van de Rood-Groene Bodemkwaliteitskaart, behorende bij het Grondstoffen- en Grondstromenplan. In deze Rood-Groene Bodemkwaliteitskaart is weergegeven of op een bepaalde plaats de gehalten in de dekgrond voldoen aan HVN of BGW (groen) of niet voldoen (rood). Deze groene dekgrond is geschikt voor de leeflaag. De rode dekgrond is niet geschikt voor de leeflaag. De resultaten van het bodemonderzoek, dat ten grondslag ligt aan de Rood-Groene Bodemkwaliteitskaart, geven alle benodigde informatie over de chemische en

fysische kwaliteit van de dekgrond. Het is niet nodig om daarnaast een ex-situ controle te verrichten naar deze kwaliteit. Er zal een eenvoudige doch doeltreffende grondstromenregistratie worden bijgehouden, waardoor wordt gewaarborgd dat alleen groene dekgrond wordt geborgen in de leeflaag.

Volgens het voorschrift dient vergunninghouder een logboek bij te houden van de grondstromen. In het logboek dient dagelijks te worden genoteerd welke grondstromen (dekgrond, toutvenant, puntverontreiniging, etc.) van welke herkomst naar welke bestemming worden vervoerd. Daarbij dient vermeld te worden om welke hoeveelheden het gaat en welke kwaliteiten het betreft. Deze kwaliteitsvermelding kan gebaseerd worden op de resultaten van de vooronderzoeken gekoppeld aan de locatie van ontgraven. Met voorschrift 8 is dus geen ex-situ controle van de kwaliteit van de (in de leeflaag) te bergen dekgrond bedoeld. Het voorschrift is opgenomen vanuit handhavingsoogpunt (zie overwegingen paragraaf 3.3.4.2). De zienswijze wordt niet gehonoreerd.

Overwegingen, paragraaf 3.3.1.1:

Op blad 10, eerste alinea, wordt gesteld dat de Geul als puntverontreiniging moet worden gezien. Volgens het MER ten behoeve van het POL Grensmaas is de Geul echter onderdeel van het "geval Maas".

Aangegeven wordt dat RWS Dienst Limburg deze verontreiniging zal verwijderen. CG gaat ervan uit dat dit is gerealiseerd en goedgekeurd voor geplande aanvang van de locatie Itteren (volgens planning, ook indien deze planning zou wijzigen). Indien zulks niet geval is, dan dient CG de sanering te kunnen laten uitvoeren op kosten van RWS.

De sanering van de Geul is geen aspect dat in het kader van onderhavige beschikking afgewogen wordt. In de Wbb-beschikking is verder ingegaan op dit onderwerp.

Overwegingen, paragraaf 3.3.5:

Het maken van de ringdijk en het dichtten van de coupure in het Julianakanaal zijn onderdeel van onze aanvraag om een vergunning ingevolge de Wvo en dienen derhalve onderdeel uit te maken van deze beschikking.

Het maken van de ringdijk en het dichtten van de coupure in het Julianakanaal zijn werken in de zin van het Bouwstoffenbesluit. In het Bsb worden algemene regels gesteld, waaraan voldaan dient te worden. Te zijner tijd dienen de werken gemeld te worden. Gelet hierop zijn de ringdijk en de coupure niet meegenomen in onderhavige Wvo-vergunning.

Nr. 31: De heer H.J. Hendriks

Bij brief van 29 augustus 2006, met kenmerk 55.03440/NRA/3, door mij ontvangen op 30 augustus 2006, heeft de heer H.J. Hendriks zienswijzen ingediend tegen onderhavige beschikking.

De heer Hendriks kan zich met de inhoud van dit besluit niet verenigen. Al jaren lang is er voor alles en iedereen een zeer streng milieubeleid. Iedere burger in Nederland dient hieraan te voldoen en dient middels ontheffingen bij te dragen aan het opschonen en schoon houden van de omgeving. Thans wordt aan het Consortium een

ontheffing verleend om verontreinigende stoffen in het oppervlaktewater te lozen. Dit is zeer schadelijk voor de natuur, de flora en fauna. Ook is nog maar de vraag wie straks weer voor de kosten hiervan moet opdraaien. Daarom verzoekt cliënt onderhavig ontwerp-besluit op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren voor brengen van (verontreinigende) stoffen in het oppervlaktewater, ten behoeve van het Consortium Grensmaas BV gevestigd te Panheel te vernietigen althans zodanig aan te passen dat aan voornoemde zienswijzen tegemoet zal worden gekomen.

Het van toepassing zijnde beleid in het kader van de Wvo is in de overwegingen van deze vergunning beschreven. Rekening houdend met dit beleid zijn in deze vergunning voorschriften opgenomen waaronder de lozingen kunnen plaatsvinden. Deze voorschriften zijn zodanig dat hiermee het belang van de bescherming van het oppervlaktewater voldoende beschermd wordt. Gelet hierop zie ik geen grond om tegemoet te komen aan uw verzoek.

5. SLOTOVERWEGING

De procedure met betrekking tot de aanvraag om vergunning krachtens de Wet verontreiniging oppervlaktewater heeft plaatsgevonden conform het gestelde in de Algemene wet bestuursrecht en de Wet milieubeheer.

Gezien de aard en omvang van de lozing in relatie tot de aard en omvang van het ontvangende oppervlaktewater bestaat geen bezwaar tegen het onder voorschriften verlenen van de gevraagde vergunning.

6. BESLUIT

Gelet op met name artikel 1, eerste lid en derde lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren, het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren, de Wet milieubeheer, de Algemene wet bestuursrecht en op de hierboven staande overwegingen besluit ik:

1. aan het Consortium Grensmaas BV te Panheel, hierna te noemen 'de vergunninghouder', vergunning te verlenen voor het verrichten van lozingen in het kader van de uitvoering van cluster Borgharen-Itteren van het plan Grensmaas in de gemeenten Maastricht en Meerssen, onder de hierna volgende voorschriften;
2. de aanvraag d.d. 1 februari 2006 en de aanvullingen d.d. 17 maart 2006 en 21 maart onderdeel uit te laten maken van de vergunning, behalve indien daarvan blijkt de hierna volgende voorschriften mag of moet worden afgeweken;
3. het MER geen onderdeel te laten uitmaken van deze vergunning, tenzij delen hiervan genoemd worden in de voorschriften.

7. VOORSCHRIFTEN

Voorschrift 1. Plaatsbepaling.

De lozingen moeten worden uitgevoerd volgens de bij de aanvraag voor deze vergunning verstrekte gegevens en tekeningen, behalve als daarvan, volgens de hierna volgende voorschriften, mag of moet worden afgeweken.

Voorschrift 2. Dekgrondbergingen.

1. In de dekgrondbergingen Borgharen en Itteren mag uitsluitend gebiedseigen weerdgrond, afkomstig van het cluster Borgharen-Itteren van het plan Grensmaas, gestort worden.
2. Op de dekgrondbergingen dient een leeflaag te worden aangebracht.
3. De leeflaag mag uitsluitend worden aangelegd met gebiedseigen weerdgrond, afkomstig van het cluster Borgharen-Itteren van het plan Grensmaas.
4. De gemiddelde kwaliteit van de leeflaag dient te voldoen aan HVN/BGW_{droge} natuur.
5. De leeflaag dient op enige plaats minimaal 1 meter dik te zijn.
6. De leeflaag dient erosiebestendig te zijn.
7. Uiterlijk zes maanden voor aanvang van de ontgravingswerkzaamheden dient de vergunninghouder een plan aan de waterkwaliteitsbeheerder te overleggen waarin is beschreven op welke wijze de erosiebestendigheid wordt gewaarborgd. In dit plan dient uitdrukkelijk te worden ingegaan op de erosiebestendig ter plaatse van de Geul.
8. Dit plan en eventuele wijzigingen daarop behoeven goedkeuring van de waterkwaliteitsbeheerder.
9. De leeflaag dient uitgevoerd te worden conform het goedgekeurde plan.

Voorschrift 3. Monitoringplan dekgrondbergingen.

1. Uiterlijk zes maanden voor aanvang van de ontgravingswerkzaamheden dient de vergunninghouder een monitoringplan bij de waterkwaliteitsbeheerder in te dienen dat gericht is op de monitoring van:
 - a. de dikte van de leeflaag van de dekgrondbergingen;
 - b. de aard en omvang van de verspreiding van verontreinigingen uit de dekgrondbergingen naar het oppervlaktewater.
2. In dit monitoringplan dient minimaal te zijn vastgelegd:
 - a. waar, wanneer en op welke wijze de vaststelling van de nulsituatie plaatsvindt;
 - b. waar, wanneer en op welke wijze de monitoring plaatsvindt;
 - c. welke meet- en rekenmethoden worden toegepast voor de bepaling van de verspreiding uit de dekgrondbergingen naar oppervlaktewater;
 - d. welke maatregelen worden genomen indien de dikte van de leeflaag niet meer voldoet aan de voorschriften als gesteld in deze beschikking en/of indien de verspreiding naar oppervlaktewater groter is dan de berekende verspreiding;
 - e. wanneer en op welke wijze rapportage van de resultaten van de monitoring aan de waterkwaliteitsbeheerder plaatsvindt.
3. Het monitoringplan en eventuele wijzigingen daarop behoeven goedkeuring van de waterkwaliteitsbeheerder.
4. Het monitoringplan dient uitgevoerd te worden conform het goedgekeurde plan.

Voorschrift 4. Erosiebestendigheid tijdelijke depots.

1. De tijdelijke depots dienen erosiebestendig te zijn.
2. Uiterlijk drie maanden voor aanvang van de ontgravingswerkzaamheden dient de vergunninghouder een plan aan de waterkwaliteitsbeheerder te overleggen waarin is beschreven op welke wijze deze erosiebestendigheid wordt gewaarborgd.
3. Dit plan behoeft goedkeuring van de waterkwaliteitsbeheerder.
4. De tijdelijke depots dienen uitgevoerd te worden conform het goedgekeurde plan.

Voorschrift 5. Visuele verontreiniging in oppervlaktewater.

Het gehalte aan onopgeloste bestanddelen ter plaatse van de ingang van de dekgrondberging Iitteren in het Julianakanaal niet meer mag bedragen dan 50 mg/l (bepaald volgens NEN6621).

Voorschrift 6. Lozen restwater.

1. Het gehalte aan onopgeloste bestanddelen in te lozen restwater mag niet meer bedragen dan 50 mg/l (bepaald volgens NEN6621).
2. Uiterlijk drie maanden vóór de uitvoering van de lozing dient de vergunninghouder gedetailleerde gegevens met betrekking tot de lozing ter goedkeuring aan de waterkwaliteitsbeheerder te overleggen. Dit betreft minimaal:
 - a. de te lozen hoeveelheid;
 - b. de wijze van lozing;
 - c. de capaciteit van de in te zetten pomp(en);
 - d. de begin- en einddatum van de lozing;
 - e. de locatie van de lozing;
 - f. een beschrijving van de te nemen maatregelen om aan de lozingseis te voldoen.
3. De lozing dient te worden uitgevoerd conform de goedkeuring.

Voorschrift 7. Kwaliteitsplan.

1. Uiterlijk drie maanden vóór aanvang van de ontgravingswerkzaamheden dient de vergunninghouder een kwaliteitsplan, zoals omschreven in het Grondstoffen- en Grondstromenplan, ter goedkeuring in te dienen bij de waterkwaliteitsbeheerder.
2. Dit kwaliteitsplan dient minimaal te bevatten:
 - a. de organisatie en verantwoordelijkheden;
 - b. de hoeveelheden grondstromen en grondverzet per maatregel;
 - c. een beschrijving van het type en de hoeveelheid materieel dat wordt gebruikt;
 - d. de planning van de uitvoering, inclusief eventuele fasering van de werkzaamheden.
3. Jaarlijks, vóór 1 maart, dient een geactualiseerd kwaliteitsplan ter goedkeuring te worden ingediend bij de waterkwaliteitsbeheerder.
4. De werkzaamheden dienen te worden uitgevoerd conform het goedgekeurde kwaliteitsplan.

Voorschrift 8. Logboek grondstromen.

1. De vergunninghouder dient een logboek bij te houden met betrekking tot de grondstromen.
2. In het logboek dient dagelijks en van elk transport te worden vastgelegd:
 - a. wat de herkomst en bestemming van de grond is;

- b. wat de aard en hoeveelheid van de verontreiniging van de grond is;
3. Het logboek dienen te allen tijde beschikbaar te zijn op het werk.

Voorschrift 9. Melding aanvang en beëindiging werkzaamheden.

Uiterlijk drie werkdagen vóór aanvang en uiterlijk drie werkdagen ná afloop van de werkzaamheden dient hieromtrent schriftelijk melding te worden gedaan aan de waterkwaliteitsbeheerder.

Voorschrift 10. Beheer en onderhoud.

De lozingswerken en voorzieningen moeten doelmatig functioneren, in goede staat van onderhoud verkeren en met zorg worden bediend. Aanwijzingen die hieromtrent ter bescherming van de bij de vergunningverlening betrokken belangen door of vanwege de waterkwaliteitsbeheerder worden gegeven moeten door de vergunninghouder worden opgevolgd.

Voorschrift 11. Aanwijzen contactpersoon.

De vergunninghouder is verplicht één of meer personen aan te wijzen die in het bijzonder belast is (zijn) met het toezicht op de naleving van het bij deze vergunning bepaalde of bevolene, waarmede door of namens de waterkwaliteitsbeheerder in spoedgevallen overleg kan worden gevoerd. De vergunninghouder deelt binnen veertien dagen nadat deze vergunning in werking is getreden de waterkwaliteitsbeheerder mee de naam, het adres en het telefoonnummer van degene die door of vanwege hem is aangewezen. Wijzigingen dienen onmiddellijk te worden gemeld.

Voorschrift 12. Calamiteitenregeling.

1. Indien als gevolg van een ongewoon voorval nadelige gevolgen voor het oppervlaktewater zijn of dreigen te ontstaan, moet de vergunninghouder (onverminderd de eventuele aansprakelijkheid van de vergunninghouder) onmiddellijk maatregelen treffen, om een nadelige beïnvloeding van de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater zoveel mogelijk te voorkomen te beperken of ongedaan te maken.
2. Van een dergelijk ongewoon voorval dient de vergunninghouder onmiddellijk de waterkwaliteitsbeheerder (via Vuilwaterwacht: 0800-0341) in kennis te stellen. De informatie moet bevatten:
 - a. de oorzaken van het voorval en de omstandigheden waaronder het voorval zich heeft voorgedaan;
 - b. de ten gevolge van het voorval vrijkomende stoffen, alsmede hun eigenschappen;
 - c. andere gegevens die van belang zijn om de aard en de ernst van de gevolgen van het voorval voor het ontvangende oppervlaktewater te kunnen beoordelen;
 - d. de maatregelen die zijn genomen of worden overwogen om de gevolgen van het voorval te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken.
3. Zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen 14 dagen na een dergelijk ongewoon voorval moet de vergunninghouder aan de waterkwaliteitsbeheerder informatie over de maatregelen verstrekken die worden overwogen om te voorkomen dat een zodanig voorval zich nogmaals kan voordoen.

8. ONDERTEKENING

DE MINISTER VAN VERKEER EN WATERSTAAT,
namens deze,
DE HOOFDINGENIEUR-DIRECTEUR,
namens deze,
De Directeur Bedrijfsvoering,

Ir. A. Wilmink

9. MEDEDELINGEN

- I. Ingevolge artikel 20.1 juncto artikel 20.6 van de Wet milieubeheer staat binnen een termijn van zes weken na de dag waarop de beschikking ter inzage is gelegd voor belanghebbenden die zienswijzen als bedoeld in artikel 3:15 Algemene wet bestuursrecht hebben ingediend, beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Ook staat beroep open voor belanghebbenden aan wie redelijkerwijs niet kan worden verweten dat zij geen zienswijzen naar voren hebben gebracht. Dit zijn belanghebbenden die om gegronde redenen geen zienswijzen hebben ingediend tegen het ontwerp van deze beschikking. Het gemotiveerde beroepschrift dient te worden verzonden naar de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, postbus 20019, 2500 EA Den Haag, met tenminste een vermelding van de naam en adres van indiener, de dagtekening van het beroepschrift, een vermelding van het bestuursorgaan dat het besluit heeft genomen en de datum en het kenmerk van het besluit. Voorts dient ten behoeve van de Afdeling bestuursrechtspraak, zo mogelijk, een afschrift van het besluit waartegen het beroep is gericht te worden overgelegd. Het besluit treedt in werking met ingang van de dag na de dag waarop de termijn afloopt voor het indienen van een beroepschrift, tenzij vóór deze datum beroep is ingesteld en een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening. Het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening moet worden gericht aan de voorzitter van de voornoemde afdeling. Het besluit treedt niet in werking voordat op een dergelijk verzoek is beslist. Voor het indienen van een beroepschrift/verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening wordt een bedrag aan griffiegeld geheven. Omtrent de hoogte hiervan, de wijze waarop en de termijn waarbinnen u dit dient te betalen kunt u zich in verbinding stellen met secretarie van de voornoemde afdeling.
- II. Het hebben van deze vergunning ontslaat de houder niet van de verplichting om alle redelijkerwijs mogelijke maatregelen te treffen ten einde te voorkomen dat derden of de Staat ten gevolge van het gebruikmaken van de vergunning schade lijden.
- III. Voor het geval de vergunninghouder door het treffen van een maatregel onevenredig financieel nadeel lijdt, zal op diens verzoek worden bezien of er op basis van het door de waterkwaliteitsbeheerder gehanteerde stelsel van nadeelscompensatie aanleiding is voor gehele of gedeeltelijke tegemoetkoming in dat nadeel.
- IV. Van overdracht door de vergunninghouder van het lozingswerk dan wel de saneringslocatie aan een rechtsopvolger onder algemene of bijzondere titel dient door de laatst genoemde, binnen veertien dagen na overdracht, mededeling aan de waterkwaliteitsbeheerder te worden gedaan.
- V. Calamiteiten of andere uitzonderlijke omstandigheden moeten te allen tijden worden gemeld aan hiervoor bestemde vuilwaterwachtnummer: 0800-0341.

10. BIJLAGEN

Bijlage 1: Lijst van insprekers voor de clusters Bosscherveld, Borgharen/Itteren, Aan de Maas, Meers/Maasband/Urmond en Nattenhoven/Grevenbicht/Koeweide/ Visserweert.

In deze bijlage is een lijst opgenomen van alle insprekers op de ontwerp-beschikkingen in het kader van het plan Grensmaas. De insprekers zijn op alfabetische volgorde gerangschikt. Achter de naam van de inspreker is vermeld in welke beschikking (zowel wet als cluster) de zienswijze is verwerkt. In de considerans van de betreffende beschikking wordt een inhoudelijke reactie op de zienswijze gegeven.

Inspreker	Bosscherveld	Borgharen/Itteren	Aan de Maas	Meers/Maasband/Urmond	Koeweide
1 Alberts M.W.E.					Wm
2 Bastings P.		Wm			
3 Belangencomité Ontgrinding Schipperkerk					Wm/Wbb/Wvo/Ow
4 Bewoners Kommelderweg			Wbb/Wvo/Ow/ Wbr/Wm		
5 Boterenbrood H.C.					Wm/Ow
6 Both D. / Claase C.F.					Wm/Ow
7 Buurtvereniging Voulwames	Wm/Ow	Wm/Ow/Wbr	Wm/Ow	Wm/Ow	Wm/Ow
8 Claessen J.				Ow/Ftw	

9	Consortium Grensmaas	Wvo/Wbb/Ow/Wbr/Wm/Ffw	Wvo/Wbb/Ow/ Wbr/Wm/Ffw	Wvo/Wbb/Ow/ Wbr/Wm/Ffw	Wvo/Wbb/Ow/Wbr/Wm/ Ffw	Wvo/Wbb/Ow/Wbr/Wm/Ffw
10	Creemers, H		Wm			
11	Debats	Ow				
12	Demandt R.					Wm/Ow
13	Devoi J.				Ow	
14	Dielissen R.					Ow/Wm
15	Dirks H.				Wvo/Ow	
16	Dorpsraad Itteren		Ow/Wbr			
17	Egelmeers L.V./ v.d. Broek L.V.			Ow/Wbr	Ow/Wbr	
18	Fuchs J.I.M.					Wm/Ow
19	Gemeente Dilsen- Stokkem				Wm	Wm
20	Gemeente Lanaken	Wm				
21	Gemeente Maasmechelen			Wm	Wm	
22	Gemeente Maastricht		Ow/Wbr			
23	Gemeente Meerssen		Wm/Wbb/Ow	Wm/Wbb/Ow		
24	Gemeente Sittard- Geleen					Wm/Wbb/Wvo/Ow/Wbr
25	Gemeente Stein			Wm/Wbb/Ow/Wvo		
26	Goossens J.H.					Wm
27	Goossens-Martens					Wm/Ow
28	Graat Fam.					Wm/Ow
29	Heemskerk W.F.A. /Diekx W.H.	Ow	Ow	Ow	Ow	Ow

30	Heldens P.					Wm/Ow
31	Hendriks H.J.	Ffw/Wvo	Ffw/Wvo	Ffw/Wvo	Wbb/Wvo/Wbr/Ffw	Wm/Wbb/Ow/ Ffw/Wvo
32	Hengelsportfederatie Limburg		Ffw			
33	Hoofwijk-Stans M.C.					Wm/Ow
34	Houben P.		Wm/Wbr			
35	Janssen W.				Wm/Ow	
36	Jennen A.G.M.					Wm/Wvo/Wbb/Ow/Ffw
37	Jennen J.M.C. /Jennen G.J.L.					Wm/Wvo/Wbb/Ow/Ffw
38	Kitzen A.					Wm
39	Knops J.G.M.					Wm/Ow
40	Kriens J.					Wm/Ow
41	Kurvers H.					Wm/Ow
42	Kusters H.					Wm/Ow
43	Lebens J.J.G.					Wm/Ow
44	Leurs					Ow
45	Marx P.H.H.	Ow				
46	Meeks Th.H.M.				Wm/Wbb	
47	Modelvliegclub Swentibold					Wm
48	Mulder I.S.					Wm/Ow
49	N.V. De Scheepvaart	Ow	Ow/Wbr	Ow/Wbr	Ow/Wbr	Ow
50	Nakken J.W.					Wm/Ow
51	Natuurbeschermingsactie Limburg v.z.w.	Ow/Wbr/Ffw	Ow/Wbr/Ffw	Ow/Wbr/Ffw	Ow/Wbr/Ffw	Ow/Wbr/Ffw

52	Pecher-van Look Th.G.M. / E.F.M.					Wm/Ow
53	Peeters H.H.					Wm/Ow
54	Penders				Ow/Wm	
55	Pinckaers			Ow		
56	Poulissen H.H.M.L.					Wm/Wbb/Wbr
57	Provincie Limburg (Vlaanderen)	Wm	Wm	Wm	Wm	Wm
58	Reijnders J.W.M.				Wm	
59	Rijkswaterstaat De Maaswerken		Ow	Ow/Wbr	Wbr	
60	Ruber F.					Wm/Ow/Wbr
61	Scheepers P.H.R.					Wm/Ow
62	Schifferling E.F.					Wm/Ow
63	Schutterij St. Hubertus Nattenhoven				Ow	
64	Sikkes T.N.					Ow
65	Sportvisserij Nederland		Ffw			
66	Stabert	Wm				
67	Stichting Leefbaarheid Boschpoort/Boscherveld	Wm				
68	Stichting Ontgrinden Nooit					Wm
69	Strijkers G.					Wbr/Wm
70	Thissen L.B.					Wm/Ow
71	Tholen-Vos					Wm/Ow
72	Van der Sanden J.A.R.M.					Wm/Wbb/Ow/ Wbr/Ffw

73	Vereniging Bewoners Overleg Maasvallei	Wm/Ow	Wm/Ow	Wm/Ow	Wm/Ow	Wm/Ow
74	Vereniging Federatief Verband tegen Ontgrindingen in Born					Wvo/Wbb/Ow/Wm
75	Vola M.					Wm/Ow
76	Wanten L.G.					Wm/Ow
77	Waterleiding Maatschappij Limburg					Wm/Ow
78	Waterschap Roer en Overmaas		Wbr/Ow			Ow
79	Welters P.H.				Ow	

Afkortingen:

Wm = Wet milieubeheer

Wbb = Wet
bodembeschermingWvo = Wet
oppervlaktewateren

Ow = Ontgrindingenwet

Wbr = Wet beheer
rijkswaterstaatswerkenFfw = Flora- en
faunawet